

Arrest

nr. 128 307 van 27 augustus 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 januari 2014 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 juni 2014.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ECHATTI die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 januari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

2. Over de ontvankelijkheid

Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden.

In casu werd het volgende gesteld: "In casu werd het bevel om het grondgebied te verlaten in uitvoering van artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 genomen. Dit artikel verwijst naar artikel 52/3, § 1 van de vreemdelingenwet waarin gesteld wordt dat de minister of zijn gemachtigde onverwijld beslist dat de vreemdeling valt onder één van artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet genoemde gevallen.

Bij arrest van 24 april 2014 met nummer 122 922 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd de beslissing genomen op 29 november 2013 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigd voor zover zij de verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet weigert. De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Bijgevolg vervalt één van de gronden waarop de bestreden beslissing steunt. De bestreden beslissing om het grondgebied te verlaten dient vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid uit het rechtsverkeer te worden gehaald en te worden vernietigd."

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 17 juni 2014 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 5 augustus 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 6 juni 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: "VzP stelt zich aan te sluiten bij de beschikking van de Raad d.d. 10 juni 2014 en wenst toe te voegen dat zij wel degelijk belang heeft en wijst hiervoor op de analogie met RvV 23 oktober 2013, nr. 112 609 (voor de rechtszekerheid dient het BGV uit het rechtsverkeer gehaald, dus vernietigd) / : indien VzP opnieuw beschikt over een geldig tijdelijk verblijf, dient het bevel om het grondgebied te verlaten omwille van de rechtszekerheid te worden vernietigd."

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Raad bij arrest van 24 april 2014 met nr. 122 922 de beslissing van 29 november 2013 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen voor zover hij de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij weigerde, heeft vernietigd. Zodoende werd de zaak teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen. Bijgevolg vervalt één van de gronden waarop de bestreden beslissing steunt.

Aangezien de beslissing van 29 november 2013 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen voor zover hij de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij weigerde op 14 april 2014 werd vernietigd, valt de verzoekende partij terug op een lopende asielaanvraag en wordt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007) voor de duur van het onderzoek van de aanvraag opnieuw in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie – model A. De verzoekende partij kan bijgevolg het voorwerp niet meer uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten.

In het belang van de goede rechtsbedeling is het *in casu* aangewezen het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten te vernietigen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat niets de gemachtigde verhindert opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten te nemen indien aan de verzoekende partij opnieuw de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd wordt.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 januari 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET